Jak zabít jedním úderem sto generálů

- CZ24 News | 15. ledna 2020

USA/ÍRÁN: Neskutečné divadlo podle Holywoodu: Jak zabít jedním úderem sto generálů. Naletěli na to všichni. Dvě teorie o sestřelu. Jsme v pohádce? Změna žánru. Je Trump americký Gorbačov? Co je za celou tou šílenou hrou?

PETR HÁJEK komentuje šokující vývoj Trumpovy íránské operace a upozorňuje na zjevné skutečnosti, které kupodivu i mnohá alternativní média „nevidí“

Bylo to vpravdě parádní divadlo, které na začátku roku se dvěma dvacítkami Američané předvedli: skočili na to všichni, kteří nebyli dopředu informovaní – a takových bylo pochopitelně málo asi i v Bílém domě. Po vraždě íránského generála Solejmáního a řady významných iráckých vojenských osobností proto především Západ strnul v obavě: Jak odpoví napadený Írán? Jsme nečekaným hazardérským činem prezidenta Trumpa opět na hraně vypuknutí posledního světového konfliktu?

Nebylo by to nic divného. Spektakulární poprava „druhého muže“ mocné Persie, milióny rozhořčených lidí v ulicích íránských měst a dramatická slova o nelítostné odvetě muslimského (šiitského) světa dávala tušit, že jsme se opět přiblížili ke krizi s nedohlédnutelnými následky. Regionální velmoc, vybavená skvěle vyzbrojenou a odhodlanou armádou, spojená neformálními svazky s Čínou i Ruskem, mohla udělat cokoli. Například zablokovat Hormuzský průliv, a vyvolat tak téměř okamžitě ropnou, respektive následně hospodářskou krizi, na niž by Američané „nutně“ museli odpovědět silou. A pak…

Jako v pohádce

Soudili tak v podstatě všichni, kteří vědí něco o mezinárodní politice a skutečných důvodech napětí, v němž žijeme. Demokraté v americkém Kongresu zaburáceli explozí nenávisti k Trumpovi smíšenou se strachem. Objevily se prosby antitrumpovských celebrit, aby Írán nechal Američany žít. Zesměšnili se všichni. Také u nás to došlo tak daleko, že se neudržel dokonce ani bývalý ministr zahraničí Karel Schwarzenberg, jinak vášnivý obhájce Spojených států (a Německa). Vraždu nazval vraždou – a Donalda Trumpa v podstatě obvinil z kroků vedoucích k vyvolání Třetí světové války. Ostatně myslel si to s ním i autor těchto řádků. A tak nezbývalo, než čekat, co se stane.

Nejprve vše vypadalo vcelku očekávatelně: Sotva Íránci pohřbili svého superhrdinu, zaútočili raketami na americké základny v Iráku. Oznámili na osmdesát zabitých vojáků. O několik hodin později ještě dopadly další dvě nebo tři menší „symbolické“ rakety nedaleko ambasády Spojených států v iráckém Bagdádu. A současně u teheránského letiště havaroval ukrajinský civilní boeing, v němž zahynulo všech sto sedmdesát šest pasažérů a členů posádky.

Potom se ale začalo dít cosi neuvěřitelného. Prezident Trump si s reakcí počkal několik dlouhých hodin. Když konečně v Bílém domě promluvil (vstoupil před kamery z ostře přesvíceného pozadí jako skutečný „deus ex machina“), byl nejen zcela klidný, ale rovněž nečekaně smířlivý. Žádné volání po krvavé odpovědi Íránu. Oznámil, že při raketovém útoku nikdo nezahynul, ani nebyl zraněn a že škody na základnách v Iráku jsou jen symbolické. O raketách dopadlých na Bagdád nemluvil vůbec. A v podstatě nabídl Íránu jednání o jeho budoucím „velkolepém“ rozvoji.

Pokud šlo o havarované letadlo, mluvil i později velmi mírně – právě tak jako kanadský premiér Trudeau, z jehož země byla většina obětí: tvrdili sice, že ukrajinský boeing byl sestřelen

protivzdušnou obranou, ale současně ihned nabízeli Íránu přívětivé východisko: šlo o nedopatření ve vypjaté situaci. Každý, kdo si vzpomněl na hysterii při sestřelení malajsijského boeingu nad Ukrajinou (provokace Kyjeva v Obamově režii jako záminka pro konflikt s Ruskem), nemohl uvěřit svým uším: žádné emoce, rozvážní mírotvůrci vyzývají ke klidu. Zbláznili jsme se snad všichni?

Změna žánru uprostřed hry

Nezbláznili. Jen bylo rázem jasné, že všechno je od počátku jinak. Představení rozehrané jako řecká osudová tragédie se před očima začalo měnit v televizní frašku s prvky reality show. Z hlediska stavby dramatu by šlo o fatální chybu nezkušeného autora. Nelze začít kus jako thriller a skončit v komediálním žánru. „Dohoda" s divákem je tím porušena a s jistotou lze očekávat, že publikum se „odpojí", ztratí zájem a odejde z divadla, či přepne televizi na jiný program.

Právě to se stalo. Protože právě to bylo záměrem autorů tohoto sofistikovaného absurdního dramatu. Povšimněme si: uběhlo sotva pár dnů, o nebezpečí vypuknutí války už nikdo ani necekne, publikum se nanejvýš ještě zčásti zajímá o sestřelené letadlo – ale ani o to příliš ne, poté, co Írán sestřelení přiznal. Na celém světě to nejvíc asi ještě hraje pomatená ČT, troubovsky zdůrazňujíc, že šlo o „ruskou raketu". Ale protože ostatní už málo spoluhrají, i tento motiv rychle uvadá.

Ukázalo se prostě, že Američané o íránském útoku na základny dopředu věděli. Dostali informace nejen od Švýcarů a od Iráku. Byli informováni přímo od zdroje: z Teheránu. Vypadá to napohled nesmyslně – ale jen na ten první. Už druhý pohled odhaluje víc: Vojáci dostali pokyn, aby se uklidili do krytů a odsunuli letadla z některých hangárů, které měli být (skvěle přesnou íránskou palbou) zasaženy. Dokonce nepřipravili ani svá zařízení k sestřelení útočících raket. Měli zájem, aby v první chvíli emoce mezi íránskou veřejností dostaly volný průchod: pomstili jsme se. Když se o pár dnů později zjistí, že šlo o pomstu jen „pro forma" – oboustranně zjevně dohodnutou – už nebude, co by opětovně válečnickou náladu zvedlo. Ale hra má hlubší „étos":

Co je za tím?

Nejde o „Komedii plnou omylů" (klasický Shakespeare), ale důmyslně koncipovanou hru podle osvědčeného scénáře holywoodského typu. O spolupráci proamerické části íránských tajných služeb se CIA. Vyplývá z toho, že tito spolupracující Íránci o připravované vraždě Solejmáního nejen věděli, ale přímo na ní spolupracovali. Vylákali Solejmáního na schůzku do Bagdádu – a naservírovali ho tak CIA přímo pod nos. Důvod? Prostý. Solejmání byl nejbližším přítelem a prodlouženou mocenskou paží vládnoucích ajatolláhů – především faktické hlavy státu Alí Chameneího. Pokud chtěli američtí spojenci uvnitř země Chameneího moc oslabit, musel být Solejmání odstraněn.

A současně bylo třeba oslabit nejsilnější vojenskou složku státu – obávané Revoluční gardy. Tím jsme u sestřelení civilního ukrajinského boeingu. V první chvíli zavládl mezi velením gardistů zjevný zmatek. Až po třech dnech nakonec předstoupil velitel letectva Revolučních gard generál Amír Alí Hádžízádeh před kamery, aby ponížen konstatoval: „Přijímám úplnou odpovědnost za tuto katastrofu. Raději bych zemřel, než abych se podílel na takovém neštěstí." Ta slova nejsou nadnesená. V podstatě je vyřízený – a ani s tou smrtí nebude daleko od pravdy, až se „vyšetřování" posune dál.

Teorie č. 2

U veřejnosti nepopulární Revoluční gardy a jejich generálové jsou touto jedinou ranou nevídaně oslabeni. U dvou univerzit se již shromáždili „protestující studenti" (typická skupina, kterou podle stále stejného mustru importované „barevné revoluce" obvykle začínají). Bylo jich sice zatím asi jen

tisíc a policie je rozehnala, “aby neblokovali dopravu“, ale jde o cosi nepředstavitelného ještě před pár dny, kdy celá operace zavraždění Solejmáního začala: předpoklad přece byl, že nyní se naopak Íránci semknou kolem radikálních odpůrců USA, zatímco „umírnění“ (Pátá kolona spolupracující se CIA) nadlouho oslabí. Ejhle!

Existuje ovšem ještě druhá teorie o skutečných důvodech sebevraždného sestřelení ukrajinského boeingu. Vychází z toho, že téměř všichni cestující byli Kanaďané: zpola „praví“, zpola „naturalizovaní“. Írán je vykazuje jako své občany, protože mají obojí občanství (hle, k čemu je také dobrá tato moderní zrůdnost s dvojím občanstvím!), proto jsou formálně mezi obětmi zpola Kanaďané, zpola Íránci. Přestože se svět domnívá, že podobné operace provádí vždy sama CIA, ve skutečnosti jsou za nimi obvykle právě kanadští „experti“. Měli to být – mezi ostatními cestujícími – prý právě oni, kteří se po „odvetě“ měli okamžitě stáhnout ze země (letenky si samozřejmě nikdo z nich nekupoval až to ráno). Gardisté však celý trik na poslední chvíli prokoukli – a skutečně, nikoli jen formálně, se „pomstili“.

Možná platí kombinace obojí motivace: dokonaná pomsta, již Američané ani Kanaďané nemohou přiznat, ale která současně gardy a celý vládnoucí establishment oslabí. Pokud vzpomeneme na záhadně ztracené a „kupodivu“ nikdy nenalezené letadlo Malysia Airlines 370 z Kuala Lumpur od Pekingu (8. března 2014), jenž měl na palubě čínské IT experty s novým převratným čipem, budeme „záhadě“ napohled nesmyslně sestřeleného ukrajinského stroje o něco blíže. Američané obvykle používají osvědčené typy operací. A mají zvláštní „holywoodskou mánii“ odzkoušet si některé zvlášť pikantní metody nejprve ve filmu (píšu o tom ostatně právě celou knížku):

Ve slavném seriálu Ve službách vlasti (šel také u nás na ČT) je epizoda, při níž CIA s pomocí svých místních spolupracovníků z íránské Páté kolony zavraždí (přímo v Teheránu!) šéfa Revolučních gard. A ještě se většině agentů podaří uprchnout. A nejen válka s Íránem, ale ani mezinárodní konflikt z toho nevznikne. Před časem to muselo bystřejším divákům připadat jako těžce za vlasy přitažené. A hle – podobnost s realitou čistě náhodná…

Proč to všechno?

S jakým strategickým a taktickým zámerem bylo nutno celé toto povedené představení inscenovat? Donald Trump vede s Íránem souboj od počátku svého prezidentství. Zrušená Obamova smlouva o jaderném „odzbrojení“ Teheránu byla jen první krok (spolu s obnovenými sankcemi, úderem na vzpamatovávající se hospodářství). Současně dal zjevně volnou ruku té části CIA, která spoléhala na destrukci Íránu pučem zevnitř (nějaký typ barevné revoluce). Trump nepotřebuje a nechce s Íránem válčit, potřebuje ho demobilizovat. Na prvním místě kvůli Izraeli a Saudům.

Je to možná inteligentní řešení, ale jen pokud jde o Ameriku. Nám spíše ve střednědobém výhledu „spadne na hlavy“: pochod Íránu do Evropy nebude jako ten sunitský, primitivní, tupý, násilnický, fanatický. Íránští muslimové jsou z civilizačního hlediska pro nás napohled přijatelnější než saúdští (a spol.) rabijáti a zabijáci. Jejich některé ekonomické modely (bankovnictví například) jsou vlastně docela zajímavé – i když v naprostém protikladu k loupeživým modelům bankovnictví západního (či právě proto). Jenže právě tím je to celé nebezpečnější: rozpad zevnitř, nikoli semknutí se proti „podvolení“.

Ostatně Donalda Trumpa dnes mnozí Rusové nazývají „americkým Gorbačovem“. Tedy osobou, která má přivést Spojené státy k vnitřnímu rozkladu. K nově vystavěné architektuře světa po blížícím se krachu koncepce ovládnutí planety západní „globalizací“ (NWO). Ale to už bych ze své chystané knížky prozrazoval příliš.

Že jsou to „konspirační teorie“? Ovšem, tak je posměšně nálepkují americké Páté kolony rozseté

zdaleka ne jen po celém Západě. Do okamžiku, než se stanou skutečností.

Jaké si tedy vzít poučení z celého „Teatru Solejmaní a spol.“? To je na racionální úvaze každého, kdo nechce být jen pasivním divákem svého vlastního osudu. Do okamžiku, než se stane jednou z dalších obětí.

A nemusí být ani slavný generál.